

MUSTAFA CEYLAN

Kaşgarlı Mahmud'un Kardeşiyim Ben

Gölce Bir Anlatımla:
“Dîvânü Lugâtî’ t Türk Efsâne ve Menkıbeleri”

MUSTAFA CEYLAN

Kaşgarlı Mahmud'un
Kardeşiyim Ben

Gülce Bir Anlatımla:
“Dîvânü Lugâtî't Türk Efsâne ve Menkıbeleri”

ISBN :

Eserin Adı:
“Kaşgarlı Mahmud’un
Kardeşiyim Ben

Eserin Yazarı:
Mustafa CEYLAN

İletişim :
Ceylanmustafa_07@hotmail.com
0535 622 43 16
Siteler mah. Yeşilyurt Sitesi G Blok 4/12
ANTALYA

Web :
www.mustafaceylan.net
www.gulceedebiyat.net
www.gulceedebiyat.com

Baskı :

Torunlarım...

ÖNSÖZ

Yeni çağın yeni edebiyat akımı Gülce' nin 2012 projelerinden birisi olan “Türk Dünyası Efsâneleri” isimli çalışmamız, Azerbaycan'da “Vektör Üniversitesi” tarafından yayınlanmış ve “Dîvânü Lügâti't Türk”ten günümüze kadar gelen 2 menkıbe ve 10 efsâne, Gülce şiir teknikleri ile kaleme alınıp bahse konu eserimizde yer almıştı.

Kamu oyundan, genç şairlerimizden ve şiir dünyamızdan büyük ilgi gören bu gayretlerimizi, bu kere, biraz daha genişleterek “Kaşgarlı Mahmud'un Kardeşiyim Ben” isimli bu eserimizde sunmaya çalıştık. Kaynağımız, Kaşgarlı Mahmud'un o eşsiz, o muhteşem ilk Türk lügâtı olmuştur.

Dilci veya dil uzmanı değiliz, ama, bir şair olarak dili yoğuran işçilerden birisiyiz. “Dîvânü Lügâti't Türk”ü de dil bilimi açısından değil, tarihi gerçeklerin ışığında, bir yürek bilimi olan Edebiyatımızın şiir kaynağı açısından günümüz ve geleceğin genç nesline sunmaya çalıştık. Bunu yaparken, Kaşgarlı Mahmud'un kardeşi olarak, Orta Asya Bozkırına “ata yurdumuza” uzandık, “Çuçu” olduk kopuzumuzu inlettik, “Arpın Çor Tigin” veya “Kül Trakan” olup seher yıldızına dokunup, destanın, efsânenin, şiirin efsunkâr iklimine daldık.

“Kaşgarlı Mahmud'un Kardeşiyim Ben” yazdıklarım ve bundan sonra yazacaklarımın tamamı ağabeyim, ustam, üstadım Kaşgarlı Mahmud'dan aldığım ışıkla, hız ve ilhamladır. Buyurun birlikte okuyalım.

Mustafa CEYLAN

Divânü Lügâti't Türk / Öge-Altun Kan Efsânesi(GÛLCE-Bahçe)

KAŞGARLI MAHMUD'UN KARDEŞİYİM BEN

Kaşgarlı Mahmud'un kardeşiyim ben
Yazdığım her şiir ondan hatıra.
Dünyanın en güzel dili Türkçe'mle
Cihanı doldurdum birkaç satıra.

Yeryüzüne ilim irfan öğrettim
Bilim kürsüsünde yazılı adım.
Işıkla yoğruldu, aşkla sabrettim
Yırtmak karanlığı asıl maksadım.

Güngörmüş bilgiler, Korkut Atalar
Her dönem bağrımda sanki meş'ale.
Dualar, âminler içindeki yâr:
Masmavi çinide zikreden lâle.

Kaşgarlı Mahmud'un kardeşiyim ben
Dünya haritası benden sorulur.
Kubbeler, sebiller; minarelerden
İnancımın altın mührü vurulur.

Yürürüm omzumda alıç heybesi
Çin'den Viyana'ya doğru yürürüm.
Divan-ı Lügât'ın sesimde sesi
Sır çözüdür, gözsüz bile görürüm

Efsâneler gönlüm, destanlar ruhum
Türküler söylerim, Anadolu'da.
Milletim ben sana kurban olurum
Öpeyim elinden şöyle bir dur da.

Gençlerim var, büyük sözü dinleyen
Kardeşim Kaşgarlı anlattı bana
Bir müfreze gençin tam ortasına
Töremizdir
Giderken savaşa tecrübe gerek,
Bir “Öge” konulmalıdır.
Zafer akıllının, zafer tekniğin
Zafer bilimin, birliğin zafer.
Kulak verelim ay oğul
Bakalım neymiş Öge ve Altun kan
Kardeşim Kaşgarlı anlatsın
Biz dinleyelim:

“Öge: Akıllı, olgun
Güngörmüş bir kişidir.
Nice gençin içinde
Hakanın kardeşidir.

Tegin'den bir kademe
Aşağıda durandır.
Düşmana darbesini
Korkusuzca vurandır.

Bu adın kökenini sizlere anlatayım;
Verin, zamanı verin, Zülkarneyn'e atayım.

Zülkarneyn'in ordusu Çin'e ulaştığında
Kim tutar ırmakları, kabından taşıtığında?
Ve bayraklaştığında Türklük denen o deha
Yıldırımdır, tayfundur; eşi gelmez bir daha.

Toplandı genç erkekler
Yiğitler bir müfreze.
Nerde yaşlı bir Öge?

Önder olsun herkese.

Savaş meydanlarında
Tecrübeli bu kişi
Kılıç çala, ok ata
Çarpışmayı bilişi.

Savurdular, bozdular öncü birliklerini
Nice mezar kazdılar, yapıp bildiklerini.
Döndü kılıç havada, bacak, kelle kopardı
Askerlerden birinin koca karnını yardı.
Meğer ki er, beline sarmış para kesesi
Al kan ile karışık çıktı paranın sesi.
Çil çil altın döküldü, kanla karıştı para
Tüm dikişler söküldü, tarihin göğsü yara.
Ertesi gün meydanda, görenler manzarayı
Merakla soru sordu, bırakıp oku, yayı.
İçlerinden bir yiğit demiş: "Bu altun kandır,
Gayri bu dağın adı, söylene Altundağ'dır.

Altındağ'da Altınordu at bine;
Atlarımız
Ala baharda
Albayrakla
Akça güzel ay balam...
Akça kız mı?
Hiç sormayın aman bana!
Bir Uygur güzeli ki o
Anlatılmaz, anlatamam.

Kaşgarlı Mahmut'un kardeşiyim ben
İki dil diyenler lânetim size.
Ne istiyorsunuz memleketimden?
Çekin ellerinizi üzerimizden
Bırakın, bırakın bizi bize...

İmdi, Kardeşim, kul Mahmûd ibn el-Hüseyn ibn Muhammed (el-Kaşgârî)der Ki:

“Talih güneşinin Türklerin burcunda doğduğunu ve Cenab-ı Hakk'ın Türk Hakanlığını göğün felekleri arasına yerleştirdiğini, onlara “Türk” dediğini ve egemenlik verdiğini, onları çağın hakanları yapıp dünyaya hükmetmenin dizginlerini ellerine verdiğini, onları tüm beşeriyete memur ettiğini, doğruluğa yönelttiğini, onlara katılanları ve onlar adına çabalayanları güçlendirdiğini, böylece istedikleri her şeyi elde ettiklerini ve çapulcuların rezilliğinden kurtulduklarını idrak ettim(ve anladım ki) akıl sahibi bir insan onlara katılmalıdır; aksi halde onların ok yağmuruna maruz kalır.”

*

“Buharalı imamlar arasındaki bir güvenilir kaynaktan ve Nişabur halkının bir imamından işittim : Her ikisi de aşağıdaki hadisi aktardı ve ikisinin de isnat zinciri Resûlullâh'a(Allah'ın salat ve selamı onun üzerine olsun) dayanıyor. Kıyamet alâmetlerinden, ahir zaman azaplarından ve Oğuz Türklerinin ortaya çıkışından söz ediyordu. Dedi ki, “Türklerin lîsânını öğrenin, çünkü onların saltanatı uzun sürecektir.” Bu hadis sahih ise- vebâli boyunlarına olsun- Türkçeyi öğrenmek dini bir vecibedir. Eğer sahih değilse, ma'rifet bunu gerektirir.

Onların yaşadığı şehirleri, bozkırları dolaştım ve Türk, Türkmen-Oğuz, Çiğil, Yagma, Qırqız lehçelerini ve manzumelerini öğrendim. Ayrıca bu dili en iyi ve en etkili şekilde konuşarlardan, en eğitimlilerden, soyu en köklü kişilerden ve kargı salmakta en beceriklilerden birisiyim. Türk kavimlerinden her birinin lehçesini mükemmelen öğrendim ve güzelce sıralanmış bir tertib içinde kapsamlı bir kitapta topladım.

Bu kitabı Cenab-ı Hakk'tan yardım dileyerek ve bâkî kalan bir âbide, ezeli ve ebedi bir hazine olması arzusuyla yazdım ve buna Kitâbu

Dîvânî Lügâtî't Türk adını vererek Kudsî, Nebevî, Hâşimî ve Abbasî silsilesinden, Âlemlerin Rabbi'nin vekili, Emirü'l-müminün'e, Şeyhimiz ve Efendimiz Ebu'l-Kâsım Abdullâh ibn Muhammed el-Muktadî bi-Emrillâh'a adadım.”

*

“Arayan, kelimeyi doğru yerde bulsun ve dileyen onu tahsis edilmiş düzende görebilsin diye kitabı alfabetik sıraya göre düzenledim ve mensur ve manzum cümlelerle, atasözleriyle, hikmetli sözlerle ve zarif bir lisanla donattım. Pürüzlü yerlerini düzelttim, çukurlarını, oyuklarını doldurdum, tek tek her kelimeyi uygun olduğu yere koyarak ve onları belirsizlikten kurtararak kitabın üzerinde yıllarca çalıştım.”

*

“Kitap, içinde ciddiyetle araştırma yapmak isteyenlere bir rehber ve onu aşış ötesine geçmek isteyenlerin sadık takipçisi olacaktır; bu yolcu için açık bir yol ve öteye doğru ilerlemek için bir merdivendir.”

*

İmdi, kardeşim Mahmûd el-Kâşgarî, o muhteşem eserinde bunları söylemiştir. Bize düşen de, onun emânetine sahip çıkmak ve çizdiği yoldan ilerlemektir.

*

O zaman;

Biz de:

Önce menkıbe ve efsâneleri, Gülce şiir teknikleri ile “efsâneler” şeklinde sunalım ve peşinden de “Dîvânü Lügâtî't Türk” deki bütün manzum eserleri gündeminize getirelim olmaz mı?

Divanü Lügat-it Türk / Çiğil Efsânesi (GÜLCE-Bahçe)

Türkçe: Bizi var eden,
Daim bahtiyâr eden.
Şu güzelim ülkeyi
Eşsiz bir diyar eden.

Türkçe: Dil çimentomuz
Dimdik, ayakta, sonsuz
Birliğe ve dirliğe
Saf saf ve omuz omuz...

Türkçe: Karanlık yırtan,
Türkçe: Barış fıskırtan.
Başka dile özensen
Türkçe der: Utan, utan!

Türkçe: Esenlik, umut
Türkçe: Bal damlatan dut.
Öğrenci, öğretmende
Türkçe: Kaşgarlı Mahmut.

Sil!
Durma
Sil hemen!
Ayrılığı
Kaldır aradan,
"Sen, ben" deme, "biz" de
Düşmanı sevindirme
Sen yiğitsin, sen asil!
Sahip çık ki diline
Olmayasın sefil.
Aman dikkat et!
Alma mendil,
İyi bil

Türkçe
Dil! ..

Türkçe'nin ilk lügatı Divan ü Lügat it Türk
İki menkıbe ile on efsâne getirmiş.
"Bunları birer birer çevirip manzumeye
Ondan sonra yanıma koşa koşa gel" demiş
Pirimiz, üstadımız Mahmud el Kaşgarî'miz.
Demiş ya;
Biz de aldık kalemi ele
Kapılmadan yaban sele
Yazmaya başladık
Başladık ya
Sıra geldi Çiğil Maddesine
Görelim ne demiş dilimizin mimarı
Dinleyelim olmaz mı?

Der ki:
Üç Türk taifesinin adına derler Çiğil
Birincisi:
Barsgan'ın ötesini
Yurt edinmiş göçmen bir halk.
İkincisi:
Talas kente yakınca
Daracak bir bölge ki
Toz, toprak, biraz da kil
Adı Çiğil...

Zülkarneyn'in ordusu
Geldiğinde bu yurda
Çeşmesini bulutlar
Açıvermiş yollara.
Yollar, yollar çamurdan
Yollar, yollar geçersiz.
Bunu gören Zülkarneyn:
"İn çügüne ast" demiş(*)
Ve eklemiş emrini

“Bu yere kale yapın
Ya da bir bina çabuk! ”

Yükseltmişler kaleyi
Hem de kısa zamanda.
Elbette ki adına
Demişler “Çiğil Kale”

Bu tarihten sonra, bu yerde oturanlara
Çiğil denmiş ay balam, savaşçı bir il Çiğil.
Dil aldım Kaşgarlı’dan burcu burcu Türkçe dil
Sakın ola özenip gayriye verme meyl.

Üçüncü Çiğil taifesiyse:
Kaşgar’da birkaç köyde yaşamaktalar çil çil
Bu köylerin halkı da, göçebedir, göçmendir.
İki çadır bir direk; tuğla, taş, toprak değil.
Özel bir üslûb ile giyinir insanları
Çiğil üslûbu derler, moda diye bak, eğil.
Ceyhun’dan yukarıya, Amuderya’ya kadar
Çiğil Türklerine tapuludur bunu bil! ..

*

Türkçe: Kimlik belgemiz
Türkçe: Lisan tertemiz
Türkçe: Ana, baba, yâr
Oğul, evlâd, ata, biz.
Türkçe: Has şiirimiz...

(*) “İn çüğüne ast”: Bu çamurdan kaçış yok, bu nasıl çamur?

Divanü Lugati't-Türk/Türk Takvimi Efsânesi(GÜLCE-Bahçe)

(-BARS: 12 HAYVANLI TÜRK TAKVİMİNE DAİR)

-I-

Töredir gürül gürül ırmakça akar gelir,
Deler de takvimleri vallahi çıkar gelir.

Zengin dil, zengin halkın birliğinin simgesi
Ona divandır derler, bu birliğin gür sesi
Efsânesi on iken, İkidir menkıbesi
Töredir gürül gürül ırmakça akar gelir

Bozulmasın birliği ulusumun ey Rabb'im!
Ayyıldız sevdasıyla dolsun taşsın şu kalbim
Bell'olmaz haykırır da belki bir gün o takvim
Deler de takvimleri vallahi çıkar gelir.

*

Zembereği saatin çağların sancısında
Kaşgarlının elinde göğü tutar direği
Göç yolları boyunca kanatlanır güvercin
Bin gül açar yârimin bilirim acısında.

*

Bütün Türk boylarının yaşadığı yerlerde
Akça kuzu saflığı, akça süttür doğar gün
Seherlerde esen yel, özgürlüğe gebedir.
Kutlu bir düzendir, konuşulmaz korkakça.

Ve

Konuşur yiğitçe, mertçe
Erkekçe konuşur Kaşgarlı Mahmut
Anlatır o günlerden bizlere
Bizi bize anlatır
Anlatır da ay balam
Sanki
Göğü yere ağlatır...

*

Işıklar düşende yeni doğan bebeklerin yüzüne
Gündüzüne Kaşgar'ın yağanda yağmuruyla gül
Eşiklere tutunanda yüzyılların türküsü
Dil verilende anadan süslü beşiklere
Varken hokka divit kâğıtların yanında
Bilgeler bilgesinin kartal bakışı
Yüzyılları delmeli ve gelmeli
Aşıp gelmeli zamanı hem de
Tarihleri
Yaza yaza gelmeli,
Takvimleri
Çize çize gelmeli
Gerçekleri
Süze süze gelmeli
Efsâneyi
Dize dize gelmeli;
Bugünlere gelmeli.

Kaşgar, Türkmen, Kalaç ve Çigil boylarından
Çin'e, Tibet'e,
Hind-i Çin'e,
Mançurilere ve Moğollara geçende töremiz
İlgit ılgıt esende felsefemiz insan yüreklerine
Demeli, söylemeli, yazmalı
Ustalar ustası
Kaşgarlı Mahmut usta

Bars maddesine geldiğinde
Bakmalı kaldırıp başını göklere
Ve Türk'ün takvimini
Bırakmalı söz üstüne
Ve göz üstüne sürme gibi
Çekmeli ölümsüz sözcükleri...

-II-

Bozkırda çayır çimen
Göçer bir hayat

Yaşıyorken ulusum
Belirtmek için
Ekip biçme zamanın
Yaylalara yazın
Göçmeye hep beraber
Kışlağa kışın
.....Çevirmişler
.....Bakışı
.....Göğ
Yapmışlar takvimlerini.
Sonra da
On iki çeşit hayvanın
Alarak adını on iki yıla
Ad vermişler;
.....Yaşlarını çocukların
.....Tarihlerini savaşların
.....Belirleyip mevsimlere rengârenk
...Tad vermişler...
Çıraklığa gönül,
...Tecrübeye, bilgiye, ustalığa
.....Saltanat vermişler..
Ve daha daha başka şeyleri
Dönmesiyle yılların
Hesaplayıp bilmişler,
Geçmişten geleceğe
Taşımışlar anıları
Analara kanad, bebelere hayat vermişler.

"Nasıl olmuş bu? " diye soracaksanız eğer
Marifetnamede Erzurumlu İsmail Hakkı'nın
Seksen üç beyitlik yazdığı destan gibi
Biz de Kaşgarlıdan dil alıp dilimize
Nakışlayalım olmaz mı?
Gülce gülistan gibi
*

Türk Hakanlarından biri
.....Kendisinden birkaç yıl önce

.....Meydana gelen bir savaşı
.....Bilmek, öğrenmek istemiş
.....Anlatanlar o savaşın
.....Yanılmışlar yapıldığı yılda
*

Biz bu tarihte nasıl yanıldıksa
Bizden sonra gelecek olanlar da yanılmasınlar
Yanılmasınlar off yanılmasınlar! !

Yanılan yanılıtır, devirdir akar done done
Yanılan isimler gelecek çağlarda
Dilerim bir daha anılmasınlar
Anılmasınlar oyy anılmasınlar! !

Yiğitlerim, yalvaçlarım, ak sakallı bilgelerim
Hiç bir şey bilmez sanılmasınlar
Sanılmasınlar vayy sanılmasınlar! !

*

Zaman üzre yakışır mı yiğitler?
Bu ulusa bu yanlışlık söyleyin!
Bundan sonra yanlış yapan olursa
Sofralardan kalkamasın aç olsun
.....Tez toplansın bu meydana kurultay
.....Konuklara ikram edin mutlaka
.....Bağdaş kurup çekinmeden yesinler
.....Yesinler,
.....Kazan kazan sütlaç olsun.
Çağırımız yedi iklim dört köşe
Bir noksanı gidermeye buraya
Gelmeyenin içi rüzgâr dolsun da
Bakışı,
Kalaylanmış bakraç olsun

*

Hep beraber biz şimdi
Korkut Ata töresince

Göğün
On iki burcu ve on iki ay sayısınca
Her yıla bir ad koyalım;
Bu yılların geçmesiyle
Öleni, yiteni, doğanı,
Barışı, savaşı, ekini, samanı
Ve güneşe gülümseyen tuğlarımız
Bayrağımız, sancağımız tül yaparken zamanı
Zaman denen gerçeğe
Takılacak taç olsun.
Ulusumun arasında
Unutulmaz andaç olsun.

*

Onaylar kurultay, hakan önergesini
Söz olsun baldan tatlı, bilgece
Ağızlarda dil,
Gül açıp, güllaç olsun..
Diyerek
Ava çıkar hakan;
....."Yaban hayvanlarını İlisu'ya doğru sürsünler"
.....Sürsünler hele
.....Durulmasın iki eli böğründe
.....Sözlerimiz, uyuyanı
.....Uyandıran kırbaç olsun! "

*

İlisi derler,
Bir büyük ırmak
Hayvanları sıkıştırarak
Hakanın emriyle
Sürer suya doğru halk.

Suyu geçer hayvanların on ikisi
Her geçenin adı bir yıla ad olarak verilir.

.....İlk geçen sıçgan (sıçan) imiş
.....Senenin başı bu adla anılmış

.....Ve "sıçgan yılı" denilmiş.
.....Bundan sonra sırasıyla
.....Suyu geçen hayvanların adları
.....Verilmiş yıllara
.....'Ud yılı (öküz yılı) , Pars yılı (bars yılı) ,
.....Taviçgan yılı (tavşan yılı) , Nek yılı (timsah yılı) ,
.....Yılan yılı (yılan yılı) , Yund yılı (at yılı) ,
.....Koy yılı (koyun yılı) , Biçin yılı (maymun yılı) ,
.....Takagu yılı (tavuk yılı) , It yılı (kopek yılı) ,
....Tonguz yılı (domuz yılı) ,
..Denilmiş

Ve

Sayı tonguz yılına varınca
Dönülerek yine sıçgan yılı başlasın..."

*

Tam on iki hayvan,
Tam on iki yıl
Kaç bin devir taş yürekle
Peşpeşine dönsün de
Ucu sivri çelik zaman
Hiç durmayan topaç olsun.
Hekimlere haber salın, durmayın
Her bir yılı on ikiye bölerek
Onikiyi onikiyle çarpsınlar
Bitkilerin yaprağından, kökünden
Yaralara bir ömürlük
Ellerinde ilâç olsun.

Devenin sırtına çıkarsa bir fare
Suyu geçip de inmeden yere
Yavrusuna haber verin, unutman
Bu haber de farelere
Övünç olsun,
Kıvanç olsun.

Türkmen yaylasında doğan güneşleri
Toplayın gözlerden, gönüllerden teker teker

Ak topuklu bir gelinin ocağına sürün de
Al ateşler üstünde
Kızılbaşan saç olsun...

Kül görünce agnanmasın develer
Kaçmamıştır kuma hörgüçten inip sıçgan
Boşuna sinir-öfke, boşuna kin-nefret
Hoşgörüyü destan etsin ufuklar
Türkilleri bayram etsin,
Birleşsin, umut dolsun.
Söyleyin takvimlerin yaprağına
Ayrılığa tıkaç olsun.

*

-III-

Anadolu derler en parlak yıldız
Sanki Yesevinin ilindeyim ben

Bugünden yarına aşkla hazırız
Yunus Emrelerin elindeyim ben

Yağmurda türküyüz, rüzgârda hızız
Pir Sultan Abdal'ın selindeyim ben

Kurun saatleri Türklüğe kurun
Bilin ki saatin pilindeyim ben

Bir başka lisânda aramayınız
Kaşgarlı Mahmut'un dilindeyim ben.

Divanü Lügat-it Türk / Beş Oğuz Efsânesi(GÜLCE-Bahçe)

-I-

"Yuluğ Tekin" kaleminde "Kültigin" bir ışıktı
Orhun Nehri Vadisinde yükseldi âbideler.
Yiğitlik, aşk ve tabiat kopuzlarda koştu
"Aprınçur Tigin" söylerse, has şiir göğü deler.
.....Üç mısralık bentlerle mısra başı kafiyeler
.....Sav'dır ata sözleri, kurt ulur, zaman eler
.....Sagu'dan çıkar gelir, bir ozan ki "Çuçu" derler.

Efsâne efsâne çalar, söyler dile kolay
Aldım her sözünden Dedem Korkut havasını
Yesevi dergâhı bir benzeri olmaz saray
Postuna oturup anlasaydık sevdasını
.....Gör ey göz bebeğim Oğuz Kağan rüyâsını!
.....Bil ey köhne tarih yiğitlerin en hasını!
.....Bil ve çiz yeniden dünyanın haritasını!

-II-

Allah millet yolundaydı yiğit Oğuzum
Anlatayım birer birer dinleyin kuzum:

Devletin zayıf olduğu bir zamanda,
En sevdiği atını ister düşmanları ondan
Verir...
Sonra,
Eşini isterler
Onu da
Evet onu da verir.
Daha sonra
Çorak bir toprak parçası ister düşman

Oğuz Kağan
Fırlar al ateş içinde yerinden:

“Verdim,
Evet verdim
Atım ve eşim
Kendi malımdı, bana aitti verdim,

Fakat
Çorakta
Olsa toprak
Milletimindir
Asla veremem! ” der
Ve toplar birliklerini
Ani bir baskın yaparak düşmanı
Mağlup eder, perişan eder, yakar, yıkar...

Önce devletim, milletim, vatanım
Sonra da şahıslar işte
Bir Türk Oğuz töresidir
Bu böylece bilene

-III-

Bilinmezdi; adı, sanı yoktu bir çok ulusun
Milâttan kaç bin yıl önceydi Orta Asya’da
Toynakların nal iziyle demir dağların
Erim erim eridiği zamanlarda,
Bir Bozkurt’un dolunayda çıkarak
Orduların önüne düştüğü
Ve zaferlere yürüdüğü
Oğuz Kağan ikliminde
İcad edip tekerleği
Gacur gacur bir kağnıya
Takıveren bir el idi
Beyler beyi şol Kanglı Bey
Hey ki hey!
Aman ey!

.....Ve bugün;

.....Dönüyorsa tekerlekler, eriyorsa mesafeler
.....Uçak, tren ve otobüs, daha başka neler neler
.....Borçludurlar her birisi Kanglı Bey'in kağnisına
.....Hey ki hey!
.....Balam ey!
.....Alın, götürün bir anda beni
....."Kanglı boyu" konuk eyler bilirim
.....Ben Oğuzum, onlar benim dayım, halam hey!

-IV-

İtil derim, Volga derim fark etmez
Bir çılgın su ki, köpüründe susmaz ki
Oğuz Kağan ordusunu karşı kıyıya
Geçirmeli mutlaka kağnisıyla, atıyla
"Ne etmeli, nasıl olsun? " diye düşünüyorken
Ağaçların içini oydu oydu, sarıp bağladı
Bir bilgindi çıka geldi hey! "Kıpçak" yaptı yani gemi.
O

Günden
Bu güne
Su kaldırır;
Yelkenler fora! ..
Kayık,gemi,vapur
Düşülmez ki asla zora.
Aman, aman, aman hey!
"İçi oyuk ağaç demektir Kıpçak"
Soyu, sopy sever suyu yaman hey! ...
İskelede bekliyorum bir Kıpçak'ın kızını
Gelirse bakışıyla beni eder duman hey!

-V-

Ve
Yolda
Giderken
Büyük bir ev
Görüverdiler:
Duvarları altın,

Pencereleri gümüş
Çatısı da demirdendi.
Kapalıydı çelik kapısı.

Ve

Baktı

Yaklaştı

Süzdü evi.

“Temürdü Kağıl! ”

Diyerek seslendi

Verdi sonra emrini:

.....“Sen burada kal yiğidim

.....Aç çatıyı, aç kapıyı, aç!

.....Soyun sopun olsun Kalaç! ”

.....Oğuzlayın bayrak bayrak yürüyüşün,

.....Yürü, sende yürü; geri kalma, çalış, düşün!

.....İşte böyle Kalaç, Kangıl ve de Kıpçak

.....Düşün, el ele verip, al bayrağın ışığında yollara

.....Bozmayın birliği, dirliği aman!

.....Zaman, çok fena yaman..

-VI-

Kağanların atları, kartaldı kanatları

Köpüktü ağızlarında nefes nefese

Rüyâ gören boz atların

İnatları..

Ya Oğuz Kağan'ın atı?

O nasıl bir attı ki,

Buzlarla örtülü büyük bir dağ içine kaçmış

Ve peşindekileri de

Günlerce uğraştırmıştı.

Yakalayıp getirenler

Dönmüştüler kardan adama

“Siz Karluksunuz” dedi Oğuz Kağan

Ve ekledi:

.....“Karlüksunuz!

.....Buz Dağının içinde başı dik
.....Yüzyıllarla buluşursunuz.
.....Üşümek nedir bilmez,
.....Yürekten tutuşursunuz...”

-VII-

Kardeş çocukları, amca oğulları Oğuz'un
Karluk, Kıpçak, Kangıl ve de Kalaç...
Kaşgarlı Mahmut'un dilinden aldım
Sunmak için nesillere bunları.
Siz de, sizler de, kanmayın-alданmayın yad'a-yabana,
Zorluklar karşısında sakın ola yılmayın!
Önce dil, sonra devlet –millet-aile
Ve elbette unutmayın Yüce dini,
En sonra da “ben” diyenlerden olun
.....Rehberiniz bilim olsun,
.....Yüreğiniz sevgi dolsun...
.....Keşif, icad, çare bizden insanlığa
.....Armağan olsun...
.....Yüce Türk Milletini boy boy, soy soy
.....Yakın-uzak, akraba, bir, beraber eyleyen
.....Yaradan'a hamdolsun...

